

**USTAWA O KOMORNIKACH
SĄDOWYCH**
**USTAWA O KOSZTACH
KOMORNICZYCH**
**KODEKS ETYKI ZAWODOWEJ
KOMORNIKA SĄDOWEGO**

Komentarz

redakcja naukowa
Jarosław Świeczkowski
Marzena Świeczkowska-Wójcikowska

Andrzej Antkiewicz, Rafał Fronczek, Wiesław Grajdura
Dariusz Erwin Kotłowski, Andrzej Kurzych, Marek Lewandowski
Rafał Łyszczek, Wojciech Piłat, Andrzej Powalowski
Małgorzata Rybicka-Pakuła, Krzysztof Sadowski
Joanna Szachta, Małgorzata Świeczkowska-Wójcikowska
Jarosław Świeczkowski, Marcin Uliasz, Hanna Wolska

KOMENTARZE

WYDANIE **2**

**USTAWA O KOMORNIKACH
SĄDOWYCH**
**USTAWA O KOSZTACH
KOMORNICZYCH**
**KODEKS ETYKI ZAWODOWEJ
KOMORNIKA SĄDOWEGO**

Komentarz

redakcja naukowa
Jarosław Świeczkowski
Marzena Świeczkowska-Wójcikowska

Andrzej Antkiewicz, Rafał Fronczek, Wiesław Grajdura
Dariusz Erwin Kotłowski, Andrzej Kurzych, Marek Lewandowski
Rafał Łyszczek, Wojciech Piłat, Andrzej Powalowski
Małgorzata Rybicka-Pakuła, Krzysztof Sadowski
Joanna Szachta, Małgorzata Świeczkowska-Wójcikowska
Jarosław Świeczkowski, Marcin Uliasz, Hanna Wolska

KOMENTARZE

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

WYDANIE

2

Stan prawny na 1 stycznia 2024 r.

Recenzent

Dr hab. Kinga Flaga-Gieruszyńska, prof. Uniwersytetu Szczecińskiego

Wydawca

Magdalena Stojek-Siwińska

Redaktor prowadzący

Joanna Cybulska

Opracowanie redakcyjne

JustLuk

Projekt okładek serii

Wojtek Janikowski, Przemek Dębowski

Poszczególne części książki napisali:

Ustawa o komornikach sądowych

Andrzej Antkiewicz – art. 1–4, 8–10, 261 pkt 9–12, 28–38, art. 269, 296; Rafał Fronczek – art. 60–62; Dariusz Erwin Kotłowski – art. 71–87; Andrzej Kurzych – art. 26, 39–44, 63, 116, 134–137, 141, 285; Marek Lewandowski – art. 165, 166, 261 pkt 1–8, 13–27, 39, art. 298, 305; Rafał Łyszczek – art. 88–103; Wojciech Piłat – art. 5, 6, 59, 195, 197–221; Andrzej Powałowski – art. 33, 196, 301 ust. 1; Małgorzata Rybicka-Pakuła – art. 27, 31, 32, 35–37, 48, 50, 53, 54, 58, 153, 161, 162, 181–186; Krzysztof Sadowski – art. 7, 11–24, 65–70, 129–133; Joanna Szachta – art. 25, 28–30, 38, 45–47, 51, 52, 55–57, 64, 104–115, 117–128, 138–140, 142–144, 152, 154–160, 163–164a, 167–180, 187, 188, 190–194, 262–268, 270–284, 286–295, 297, 299, 300, 302, 306; Marzena Świeczkowska-Wójcikowska – wstęp, art. 145–148, 189, 222–260, 301 ust. 2–4; Jarosław Świeczkowski – wstęp, art. 49, 149–151, 303, 304; Hanna Wolska – art. 34

Ustawa o kosztach komorniczych

Rafał Fronczek – art. 1–10; Wiesław Grajdura – art. 11–17, 45–50; Marcin Uliasz – art. 18–44, 51–54

Rozporządzenie w sprawie ramowego programu aplikacji komorniczej oraz zakresu przedmiotowego szkolenia na aplikacji komorniczej

Rafał Łyszczek – § 1–8

Rozporządzenie w sprawie organizacji i przebiegu aplikacji komorniczej

Rafał Łyszczek – § 1–11

Rozporządzenie w sprawie określenia szczegółowych zasad prowadzenia biurowości, rachunkowości i ewidencji operacji finansowych kancelarii komorniczych

Rafał Fronczek – § 1–18, 22; Joanna Szachta – § 19–21, 23–52

Kodeks Etyki Zawodowej Komornika Sądowego

Marzena Świeczkowska-Wójcikowska – preambuła, § 1–31

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2024

ISBN 978-83-8358-149-1

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.

Dział Praw Autorskich

01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33

tel. +48 728 313 462; e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

Wstęp

Pięcioletni okres obowiązywania ustaw o komornikach sądowych i o kosztach komorniczych potwierdził, że uregulowania w nich zawarte w najmniejszym stopniu nie przyczyniły się do zapowiadanego przez autorów ich projektów znacznego wzrostu sprawności i skuteczności prowadzonych egzekucji. Wprost przeciwnie, skutkiem wprowadzenia tych ustaw jest brak zainteresowania osób posiadających wykształcenie prawnicze wykonywaniem zawodu komornika sądowego. Wręcz symboliczną liczbą kandydatów na aplikację komorniczą powoduje nie tylko to, że wprowadzone limity przyjęć są wykorzystywane w niewielkim procencie, co dobrze ukazuje, jak dalece pomylił się ustawodawca, wprowadzając komentowane uregulowania. Długofalowymi skutkami tych działań prawodawcy będzie brak komorników sądowych. Proste wyliczenia wskazują, że nawet gdyby każdy z aplikantów po skończeniu aplikacji i odbyciu asesury został komornikiem, to każda z osób aktualnie wykonujących ten zawód, aby znalazł się następcą, musiałaby pracować średnio przez około 40 lat. I nic tutaj nie pomoże wyjątkowo wysoka, w porównaniu z innymi zawodami prawniczymi, zdawalność egzaminu komorniczego. Znaczne obniżenie wymagań wpłynie jedynie na niższą jakość kształceniowej kadry.

Obowiązkiem państwa jest stanowienie prawa zapewniającego jak najskuteczniejszą ochronę prawną i to polegającą nie tylko na rozpoznawaniu i rozstrzygnięciu spraw, lecz także na wykonywaniu wydanych w postępowaniu rozpoznawczym orzeczeń. Potwierdza to Trybunał Konstytucyjny, który w wyroku z 27.05.2008 r., P 59/07, OTK-A 2008/4, poz. 64, oraz w wyroku z 24.02.2003 r., K 28/02, OTK-A 2003/2, poz. 18, wskazał, że ustanowione w art. 45 Konstytucji RP prawo do sądu obejmuje swym zakresem nie tylko postępowanie rozpoznawcze, ale także postępowanie egzekucyjne. Według Trybunału prawo do sądu należy rozpatrywać nie tylko w perspektywie możliwości wydania konkretnego rozstrzygnięcia (orzeczenia sądowego), lecz także możliwości jego egzekucji. Brak takiej możliwości czyni prawo do sądu iluzorycznym. Zadaniem ustawodawcy jest stworzenie takiej normatywnej sytuacji, w której zapewnione będą nie tylko prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy (wyroku), ale i możliwość jego wykonania.

Decydujące znaczenie ma przy tym udzielenie skutecznej ochrony prawnej i do osiągnięcia tego celu postępowania ustawodawca przede wszystkim winien dostosować środki, bacząc aby były one współmierne dla osiągnięcia tego celu.

Konieczne jest też, aby wszystkie przyjmowane rozwiązania były zgodne z Konstytucją RP. Tymczasem szereg rozwiązań zawartych w komentowanych ustawach budzi poważne zastrzeżenia w tym zakresie.

Błędem prawodawcy było także odejście w komentowanych ustawach od obowiązujących wcześniej stawek procentowych, i to zarówno w przypadku regulacji o kosztach, jak i w ustawie o komornikach. Uzasadnienie, że inflacja jest na bardzo niskim poziomie, a wysokość określana w formie kwotowej jest bardziej zrozumiała dla stron, jest nieprzekonujące. W wielu innych aktach prawnych w tym samym czasie wprowadzono uregulowania przewidujące opłaty określone procentowo (np. Prawo upadłościowe i naprawcze). Bardzo wysoka inflacja powoduje potrzebę niezwłocznej nowelizacji zarówno ustawy o komornikach sądowych, jak i ustawy o kosztach komorniczych. Niedostrzeżenie tego doprowadzi w niedługim czasie do załamania systemu egzekucji sądowej w Polsce. Samozadowolenie twórców projektu ustaw ze stworzonego dzieła, którego zresztą niemała część stanowiła powielenie uregulowań zawartych w innych ustawach, procesu tego nie jest w stanie zatrzymać.

*dr Jarosław Świeczkowski,
Marzena Świeczkowska-Wójcikowska*

USTAWA

z dnia 22 marca 2018 r.

o komornikach sądowych

(Dz.U. z 2023 r. poz. 1691; zm.: Dz.U. z 2023 r. poz. 1860)

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Art. 1. [Przedmiot ustawy]

1. Ustawa określa:

- 1) zasady pełnienia służby na stanowisku komornika sądowego, zwanego dalej „komornikiem”,
- 2) prawa i obowiązki komorników,
- 3) zasady naboru do zawodu komornika i przygotowania do wykonywania tego zawodu,
- 4) funkcjonowanie samorządu komorniczego,
- 5) zasady sprawowania nadzoru nad komornikami i samorządem komorniczym – z uwzględnieniem konieczności zapewnienia należytego wykonywania zadań państwa w zakresie sprawnej, skutecznej i rzetelnej egzekucji sądowej.

2. Minister Sprawiedliwości realizuje politykę państwa w zakresie zadań powierzonych komornikom.

1. Ustawa o komornikach sądowych zastąpiła ustawę z 29.08.1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. z 2018 r. poz. 1309 ze zm., nie obowiązuje) w zakresie ustroju i zasad wykonywania zawodu komornika sądowego. Problematyka opłat i kosztów postępowania egzekucyjnego jest przedmiotem odrębnej regulacji, tj. ustawy z o kosztach komorniczych, chociaż ustawa o komornikach sądowych w art. 149 definiuje opłatę egzekucyjną i reguluje tryb jej odprowadzania do budżetu państwa, w art. 150 ustala wysokość i sposób pobierania wynagrodzenia prowizyjnego należnego za pełnioną służbę, a w art. 152 definiuje koszty działalności egzekucyjnej. Uchwalenie dwóch odrębnych ustaw regulujących materię egzekucyjną uregulowaną w ustawie o komornikach sądowych i egzekucji wynikało z potrzeby uporządkowania tej materii i jej podziału na zagadnienia ustrojowe (ustawa o komornikach sądowych) i problematykę kosztów egzekucji (ustawa o kosztach komorniczych). Przy okazji reformy egzekucji sądowej w ustawie o komornikach sądowych znowelizowano również przepisy dotyczące

zasad prowadzenia postępowania egzekucyjnego zawarte w Kodeksie postępowania cywilnego. W ten sposób regulacje prawne dotyczące postępowania egzekucyjnego mają tworzyć przejrzysty system (zob. uzasadnienie projektu ustawy o kosztach komorniczych). W uzasadnieniu projektu ustawy o komornikach sądowych jako przesłankę opracowania nowych ustaw wskazano na liczne nowelizacje ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, które zdaniem projektodawcy naruszyły wewnętrzną spójność ustawy oraz jej przejrzystość. Wskazano również na potrzebę wprowadzenia rozwiązań przywracających zaufanie do zawodu komornika sądowego jako funkcjonariusza publicznego oraz zwiększających nadzór nad komornikami.

W przeciwieństwie do swojej poprzedniczki ustawa o komornikach sądowych w art. 1 ust. 1 określa od razu przedmiot regulacji, wskazując ponadto, iż czyni to „z uwzględnieniem konieczności zapewnienia należytego wykonywania zadań państwa w zakresie sprawnej, skutecznej i rzetelnej egzekucji sądowej”. Przepis ten stanowi zatem swoistą preambułę, która określa cel ustawy – zapewnienie sprawnej, skutecznej i rzetelnej egzekucji sądowej, i wyznacza kryteria działalności komorników sądowych. Z wartościami tymi koresponduje treść art. 2 ust. 3 u.k.s., który nakazuje komornikom przy wykonywaniu ich zadań kierować się dobrem wymiaru sprawiedliwości oraz interesem publicznym¹.

2. Ustawa o komornikach sądowych składa się z 14 rozdziałów. Rozdział 1 zawiera przepisy ogólne, określa zakres przedmiotowy ustawy oraz reguluje podstawowe instytucje prawne związane z ustrojem i zasadami wykonywania zawodu komornika sądowego. Z przepisów tych wynika główny zamysł ustawodawcy. Komornik dalej pozostaje funkcjonariuszem publicznym, korzystającym ze szczególnej ochrony prawnokarnej i poddany zasadom odpowiedzialności prawnokarnej właściwym dla funkcjonariuszy publicznych². Utrzymana została zasada wyłączności komorników sądowych jako jedynych (obok sądów) organów egzekucyjnych wykonujących orzeczenia wydane w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym podtrzymano dotychczasowe rozdzielanie kompetencji tych organów, w wyniku czego komornika nadal należy uznawać za organ z jednej strony w miarę samodzielny (w sprawach przekazanych do właściwości komorników), a z drugiej strony za organ pomocniczy i wykonawczy sądu. Wskazuje na to m.in. podkreślenie w ustawie o komornikach sądowych zasady, że doręczanie przez komornika korespondencji odbywa się wyłącznie na zlecenie organów procesowych (wylimitowano doręczenia na zlecenie innych podmiotów), co uległo jeszcze znacznemu rozszerzeniu na skutek uchwalenia noweli z 2019 r., która dodając art. 139¹ k.p.c. i zmieniając treść art. 3 u.k.s., istotnie poszerzyła pole działania komor-

¹ Zob. R. Reiwer [w:] *Ustawa o komornikach sądowych. Ustawa o kosztach komorniczych. Komentarz*, red. R. Reiwer, Warszawa 2019, komentarz do art. 1 u.k.s., nb 3.

² Szerzej w tym przedmiocie na gruncie poprzedniego stanu prawnego zob. np. W. Tomalak [w:] *Metodyka pracy komornika sądowego*, red. A. Marciniak, M. Michalska-Marciniak, Sopot 2015, s. 41–54.

ników sądowych w ramach doręczenia korespondencji na potrzeby cywilnych postępowań sądowych. W przepisach ogólnych ustawy o komornikach sądowych zostało również wyraźnie wskazane, że w zakresie wykonywania czynności w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym komornicy wykonują władzę publiczną i są jej organem (art. 3 ust. 1 u.k.s.). Uregulowano również m.in. zakres i sposób sporządzania protokołu stanu faktycznego (art. 4 u.k.s.).

W zakresie nadzoru administracyjnego pozostawiono zasadę, że komornik nadal pozostaje funkcjonariuszem publicznym działającym przy określonym sędzie rejonowym (art. 2 ust. 1 u.k.s.), przy czym podkreślono rolę prezesa sądu rejonowego jako najważniejszego i podstawowego ogniwa nadzoru administracyjnego (nadzór odpowiedzialny – art. 2 ust. 2 i art. 175 u.k.s.). W związku z tym prezes sądu rejonowego został wyposażony w dodatkowe szerokie kompetencje nadzorcze, które szczegółowo zostały uregulowane w rozdziale 9 ustawy. W rozdziale tym zawarto także przepisy o dodatkowych kompetencjach sądu jako organu nadzoru judykacyjnego, które z jednej strony mają na celu poprawę komunikacji między sądem a prezesem sądu, przy którym działa komornik, a z drugiej strony pozwalają na skuteczniejsze egzekwowanie wytycznych sądów wobec komorników (zob. zwłaszcza art. 166 u.k.s.).

Ponadto nowa ustawa kładzie nacisk na osobiste wykonywanie czynności przez komornika, co wynika m.in. z art. 3 ust. 2 u.k.s., zgodnie z którym czynności w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym, jak również inne ustawowe zadania komornik wykonuje co do zasady osobiście. Wynika to z tego, że tylko komornik, nie zaś zatrudniony przez niego asesor, aplikant czy inny pracownik, jest funkcjonariuszem publicznym. Zasada osobistego wykonywania czynności przez komornika (i nielicznych od niej wyjątków) znajduje rozwinięcie w szczegółowych przepisach ustawy, dotyczących zwłaszcza asesorów komorniczych, przy uwzględnieniu zasady, że asesura służy praktycznemu przygotowaniu do samodzielnego wykonywania zawodu komornika. Jednocześnie w sposób stanowczy odstąpiono od dotychczas obowiązującej regulacji pozwalającej na podejmowanie niektórych czynności egzekucyjnych upoważnionym aplikantom komorniczym.

W zakresie właściwości miejscowej komorników ustawa zasadniczo podtrzymuje rozwiązania przyjęte w dotychczas obowiązującej regulacji, przy czym z uwagi na indywidualny charakter prowadzonej działalności oraz konieczność osobistego podejmowania czynności wprowadzono dalsze ograniczenia możliwości przyjmowania spraw spoza rewiru (art. 10 u.k.s.).

W rozdziale 2 zostały szczegółowo uregulowane kwestie związane z powoływaniem i odwoływaniem komorników, przy czym nadal głównym organem decyzyjnym w tej kwestii pozostaje Minister Sprawiedliwości (art. 12 u.k.s.).

W rozdziale 3 określono obowiązki i prawa komorników. Regulacje w tym zakresie w dużej mierze odzwierciedlają dotychczasowe rozwiązania prawne. Nowością są przepisy normujące czas pracy komorników (art. 30 u.k.s.), dodatkowe zatrudnienie, podejmowanie innych zajęć i sposobów zarobkowania (art. 34 u.k.s.) oraz prawo do wypoczynku (art. 39 u.k.s.) i usprawiedliwianie nieobecności na służbie (w kancelarii – art. 40 i 41 u.k.s.). Na zaznaczenie zasługuje to, że w art. 27 ust. 3 u.k.s. wyraźnie przewidziano możliwość zwolnienia komornika z obowiązku zachowania tajemnicy służbowej.

W rozdziale 4 uregulowano kompleksowo zasady wyznaczania zastępcy komornika, co stanowi odzwierciedlenie założenia, że komornik powinien wykonywać powierzone mu zadania osobiście, a czynności w ramach postępowania egzekucyjnego mogą być wykonywane przez asesorów komorniczych jedynie na zasadzie wyjątku.

W rozdziale 5 unormowana została w szerokim zakresie problematyka likwidacji kancelarii.

W rozdziale 6 omówiono aplikację komorniczą, w tym zagadnienia związane z egzaminem wstępnym na aplikację komorniczą i egzaminem komorniczym.

W odrębnym rozdziale 7 zawarto regulacje dotyczące asesorów komorniczych. Wyrażają one koncepcję przebudowania systemu kształcenia komorników oraz stanowią odzwierciedlenie zasady, że komornicy wykonują czynności osobiście, asesura komornicza zaś służy jedynie przygotowaniu zawodowemu (tak uzasadnienie projektu ustawy).

W rozdziale 8 uregulowano zasady prowadzenia kancelarii komorniczej oraz koszty działalności egzekucyjnej komornika w ujęciu ustrojowym. Koszty te w ujęciu proceduralnym zostały bowiem omówione w ustawie o kosztach komorniczych i art. 770 k.p.c.

Ze względu na znaczne rozproszenie zagadnień dotyczących nadzoru nad komornikami w poprzedniej ustawie oraz wzmocnienie kompetencji nadzorczych prezesów sądów, zwłaszcza zaś prezesa sądu rejonowego, w osobnym rozdziale 9 kompleksowo uregulowano nadzór nad komornikami (administracyjny i samorządowy oraz po części judykacyjny).

Rozdział 10 ustawy poświęcono zagadnieniom związanym z samorządem komorniczym, przy czym regulacje zawarte w ustawie w znacznym stopniu odpowiadają poprzednim rozwiązaniom w tym zakresie.

W rozdziale 11 uregulowano problematykę odpowiedzialności dyscyplinarnej komorników, w tym postępowanie dyscyplinarne.

W rozdziale 12 zawarto przepisy wprowadzające zmiany w innych ustawach, a w rozdziale 13 – przepisy przejściowe. W rozdziale 14 zamieszczono przepisy końcowe.

3. Komornik sądowy, jak uwypuklono to w art. 2 ust. 1 u.k.s., jest funkcjonariuszem publicznym³. Wykonuje powierzone mu przez państwo zadania organu egzekucyjnego w sprawach cywilnych jako organ władzy publicznej (art. 3 ust. 1 u.k.s.). Mają zatem wobec niego zastosowanie te przepisy Konstytucji, które dotyczą władzy publicznej, tj. przede wszystkim art. 7, według którego organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, oraz art. 77 ust. 1, zgodnie z którym każdy ma prawo do wynagrodzenia szkody, jaka została mu wyrządzona przez niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej. Obowiązek działania komornika na podstawie i w granicach prawa oznacza, że przy wykonywaniu czynności komornika wiążą przepisy Konstytucji, ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych oraz rozporządzeń⁴. Komornik jest pomocniczym organem wymiaru sprawiedliwości⁵, albowiem działając w granicach określonych ustawowo kompetencji, realizuje jedno z głównych zadań państwa, jakim jest zapewnienie przestrzegania prawa przez przymusowe wprowadzanie wyroków sądowych w życie. Z tego względu w wielu przepisach ustawy o komornikach sądowych pojawia się nieznanne dotąd pojęcie służby na stanowisku komornika. Pełnienie służby oznacza, że komornik nie kieruje się w swojej działalności charakterystycznym dla działalności gospodarczej nastawieniem na zysk, ale dobrem wymiaru sprawiedliwości i interesem publicznym (art. 2 ust. 3 u.k.s.). Z tego względu w art. 33 ust. 1 u.k.s. wyraźnie stwierdzono, że komornik nie jest przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów regulujących podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej, a w ust. 2 tego artykułu jednoznacznie zaznaczono, że komornik nie może prowadzić działalności gospodarczej⁶. Ustawodawca przesądził jednocześnie, że czynności z zakresu wykonywania orzeczeń sądowych i dalsze, wskazane w ustawie, nie są realizowane przez komorników jako „przedstawiciele zawodu zbliżonego do tzw. wolnych zawodów prawniczych”⁷. O tym, że komornicy sądowi nie należą do tzw. wolnych zawodów prawniczych, przesądzają m.in.: ścisły nadzór administracyjny nad komornikami, nadzór judykacyjny z elementami kierowania czynnościami

³ Co ma określone konsekwencje prawne – zob. np. S. Kowalski, *Odpowiedzialność karna komornika sądowego*, Sopot 2021, s. 15–18.

⁴ Zob. A. Marciniak, *Ustawa o komornikach sądowych i egzekucji. Komentarz*, LEX 2014, komentarz do art. 1.

⁵ Zob. M. Jabłoński, *Status prawny komornika sądowego – funkcjonariusz publiczny czy obywatel prowadzący działalność gospodarczą?* [w:] *Założenia projektu nowej ustawy o komornikach sądowych. Materiały ogólnopolskiej konferencji naukowej* Założenia projektu nowej ustawy o komornikach sądowych pod patronatem Ministra Sprawiedliwości, Warszawa 21 października 2013 r., red. A. Marciniak, Sopot 2013, s. 29; K. Flaga-Gieruszyńska, *Status prawny komornika sądowego w polskim systemie prawnym* [w:] *Aktualne problemy egzekucji sądowej w Polsce i na Litwie. Zbiór studiów*, red. A. Marciniak, V. Nekrošius, Sopot 2017, s. 22.

⁶ Szerzej na ten temat zob. K. Pawiłowicz, *Swoboda świadczenia usług i swoboda przedsiębiorczości a zawód komornika sądowego*, PPE 2022/3, s. 73–87.

⁷ Zob. w tym zakresie A. Marciniak, *Ustawa...*, 2008, s. 20, oraz wyrok TK z 3.12.2003 r., K 5/02, OTK-A 2003/9, poz. 98.

Komentarz zawiera kompleksowe omówienie przepisów:

- ustawy o komornikach sądowych,
- ustawy o kosztach komorniczych,
- rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ramowego programu aplikacji komorniczej oraz zakresu przedmiotowego szkolenia na aplikacji komorniczej,
- rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie organizacji i przebiegu aplikacji komorniczej,
- rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia szczegółowych zasad prowadzenia biurowości, rachunkowości i ewidencji operacji finansowych kancelarii komorniczych,
- Kodeksu Etyki Zawodowej Komornika Sądowego.

W kolejnym wydaniu książki uwzględniono m.in. zmiany legislacyjne wprowadzone ustawami: z 7.07.2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1860), z 9.03.2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 614), z 1.12.2022 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 2707), z 8.06.2022 r. o zmianie niektórych ustaw w celu automatyzacji załatwiania niektórych spraw przez Krajową Administrację Skarbową (Dz.U. poz. 1301 ze zm.) oraz z 18.11.2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 285 ze zm.).

Publikacja przygotowana została przez praktyków prawa – komorników, asesorów komorniczych, sędziów sądów powszechnych, adwokatów i radców prawnych – przy udziale znakomitych teoretyków prawa, cenionych wykładowców uniwersyteckich. Autorzy specjalizują się w zakresie zarówno szeroko pojętego prawa cywilnego, jak i procedury cywilnej oraz prawa egzekucyjnego.

Książka jest przeznaczona dla adwokatów, radców prawnych, sędziów, komorników, a także asesorów i aplikantów komorniczych. Będzie cennym źródłem wiedzy dla pracowników administracji rządowej i samorządowej, przedsiębiorców współpracujących z komornikami w toku postępowań egzekucyjnych, jak również pracowników naukowych oraz studentów prawa i administracji.

Jarosław Świeczkowski – doktor nauk prawnych; adiunkt w Katedrze Postępowania Cywilnego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego; członek zespołów powoływanych w celu opracowania projektów legislacyjnych; prowadzi szkolenia dla sędziów, adwokatów i aplikantów; autor wielu publikacji.

Marzena Świeczkowska-Wójcikowska – adwokatka, członkini Pomorskiej Izby Adwokackiej w Gdańsku; uczestniczka i laureatka konkursów krasomówczych dla aplikantów adwokackich; absolwentka studiów filologicznych o specjalizacji medjoznawczej; autorka publikacji z zakresu prawa cywilnego, konsultantka tekstów prawniczych i publicystycznych o tematyce społeczno-prawnej.

9788383581491 W02P01

Kup e-book i czytaj
w aplikacji Smarteca

ISBN 978-83-8358-149-1

9 788383 581491

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA: +48 801 04 45 45
ZAMOWIENIA@WOLTERSKLWUER.PL
WWW.PROFINFO.PL

